

In juli deed hij na overleg met de Quay (Homan liet hij hier buiten) Erkens weten dat hij graag naar Engeland zou oversteken; met het contact dat men van Engeland uit wilde leggen, liep aanvankelijk iets mis, maar in september werd Eindhoven benaderd door twee geheime agenten uit Londen, Ab Homburg en Cor Sporre. Zij meenden dat zij hem overzee naar Engeland konden meenemen, maar de Quay ontried Eindhoven te vertrekken aangezien dat vertrek voor de Duitsers 'een prachtmotief (zou) zijn om de Unie op te heffen.'¹ Eindhoven bleef. Hij had omstreeks diezelfde tijd opnieuw contact met Erkens, via wiens route hij enkele personen het land uit hielp, en hij trachtte ten behoeve van diens organisatie explosieven te krijgen van de Staatsmijnen. 'Links en rechts dingen in de lucht laten vliegen, heeft geen zin', zei hij overigens tegen Erkens zodra deze (uit België) dynamiet ontvangen had, 'je wacht op instructies uit Londen.'²

Kort na het verbod van de Unie, in januari '42, riep Eindhoven ten huize van de Utrechtse hoogleraar prof. dr. V. J. Koningsberger 'een twaalfstal vertrouwde Unie-mensen' bijeen aan wie hij op grond van zijn langdurige ervaring bij de justitie in Indië en de politie in Rotterdam 'een cursus (gaf) in het fabriceren en verspreiden van illegale lectuur op een dusdanige wijze dat men er het minste risico mee liep.'³ Mr. C. Vlot, de vroegere gewestelijke commissaris van de Unie in de provincie Utrecht, stimuleerde hij tot het oprichten van een berichtendienst binnen de Unie 'om het moreel op peil te houden.'⁴ Dat de bezetter Eindhoven als het gevaarlijkste lid van het Driemanschap beschouwde, bleek uit het feit dat hij als eerste van hen drieën in gijzeling genomen (4 mei '42) en nadien nimmer in vrijheid werd gesteld. 'Der kommt niemals frei', zou Seyss-Inquart gezegd hebben.⁵ Toen de gijzelaars uit Gestel begin september '44 naar het concentratiekamp Vught overgebracht werden, verborg Eindhoven zich in een kundig voorbereide schuilplaats; 's nachts wist hij onder moeilijke omstandigheden te ontkomen. Hij dook onder in Den Haag.

De Quay die met Homan op 13 juli '42 als gijzelaar geïnterneerd werd, mocht in de zomer van '43 naar huis gaan teneinde zich als reserve-officier te melden voor krijgsgevangenschap in Duitsland; hij meldde zich niet maar dook onder in Sevenum waar hij contacten onderhield met de illegaliteit,

¹ L. Eindhoven: *Heeft de afwezige ongelijk?* (1973), p. 53. De Duitsers zouden natuurlijk Eindhoven's vertrek als een illegale daad kunnen bestempelen. Wij nemen aan dat de Quay er bezwaar tegen had, hun *dit* motief te geven om tot opheffing van de Unie over te gaan. ² Getuige L. Eindhoven, *Enq.*, dl. VII c, p. 753. ³ L. Eindhoven: *Heeft de afwezige ongelijk?*, p. 56-57. ⁴ L. Eindhoven: Memorandum (1946), p. 17. ⁵ Bruna: 'De Nederlandse Unie', p. 272.